

ما...

میرا پندہ:

علی اصغر اساعیلر (ر)

ترویغ و ویرایش
استاد سید علی اصغر موسوی
دکتر پریا جم

انتشارات هاوڑیغ

www.ketab.ir

سرشناسه: اسماعیلی، علی اصغر / ۱۳۶۵

عنوان و نام پدیدآور: من .. ما / علی اصغر اسماعیلی

مشخصات نشر: ساری: هاوژین، ۱۳۹۲

مشخصات ظاهری: ۱۱۲ ص

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۴۱۵۲-۷-۲

وضعیت فهرست نویسی: فیبا

موضوع: شعر فارسی - قرن ۱۴

رده بندی کنگره: ۱۳۹۲ م ۷۷۳ / PIR ۸۳۳۲

رده بندی دیویی: ۶۲ / ۸۶۱

شماره کتابشناسی ملی: ۳۴۱۳۶۷۸

من .. ما

سراینده: علی اصغر اسماعیلی (رها)

تدوین و ویرایش:

استاد مید علی اصغر موسوی

دکتر پریا جم

انتشارات هاوژین

طراح جلد: ندا یگانه

چاپ نخست - ۱۳۹۳

لینوگرافی ، چاپ و صحافی : نیما بابلسر

تیراژ: ۱۰۰۰ نسخه

بها: ۱۴۰۰۰۰ ریال

مازندران - ساری . تلفن: ۰۱۱-۳۳۳۶۱۲۳۹

Email: havzhin.publish@yahoo.Com

فهرست مطالب

۹		مقدمه
۱۳		دبیاچه
		من .. ما
۱۵		کشیدی بر دلم دستی!
۱۹		حدیث عشق
۲۲		جان به لب
		شیدا
۲۵		فتنه انگیز!
۲۷		آتش دنیا
۲۹		چشمان پریا
		از یادرفته
۳۱		بر بادرفته
۳۵		آه سوزناک
۳۷		تیشه‌ی شکسته
۴۰		بحر گنه
		عدالت
۴۲		سوء القضا!
۴۵		رخساره‌ی دل

۴۷		فراق
۴۹		دل خسته ز دنیا
		نیست که نیست
۵۱		خبری نیست دگر از خیل رفیقان!
۵۳		زلف آشفته
۵۵		اشک بی ثمر!
۵۸		سینه‌ی شعله‌ور!
۶۰		پری پیکر
۶۲		یاد آر
۶۴		معراج
۶۷		لبان دوخته
۷۰		نیایش نور
۷۳		آفتاب بی بدیل
۷۵		سخت است
۷۷		یاد یاران
۸۲		نیاز نوازش
۸۵		علی (ع)
۸۷		گذشت
۸۹		بحر فنا
۹۱		عطوفت
۹۳		بی وفا

مقدمه

«شعر» و چپستی سرایش آن و حالات و خیالات مرتبط با آن، همیشه دغدغه‌ی اهالی نقد و نظر بوده و هست؛ اما شاعر در ورای این تحلیل‌های نظری تنها به سرودن نظر دارد و بس! «شاعر» فرزند اندیشه است؛ اما نه اندیشه‌ای که طبق تعاریف قدما درباره‌ی شعر، تنها به سرودن و ترکیب کلمات منظوم و مخیل پردازد!

اگر بخواهیم به ساختار تعریفی قدما درباره‌ی شعر بپردازیم، باید بگوییم با فرمول‌های بوطیقای ارسطویی هر کسی می‌تواند شاعر بشود؛ و تنها امتیازش، مقدار کمی «تخیل» است و اگر تبحر در نظم دادن به واژگان داشته باشد؛ می‌تواند به سرودن «شعر» موفق شود، اما شاعری تنها به چنین کلمات خیال‌انگیز نیست؛ چون سرودن شعر نوعی «علم» به شمار می‌آمد و اغلب شاعران نامی ایران و شاعران پارسی زبان جهان، خود از اندیشمندان و دانشمندان به شمار می‌آمدند و اغلب شاعران پارسی زبان در قرون و اعصار گذشته - جز تعداد معدودی - همه به انواع علوم نقلی و عقلی تسلط کامل داشتند. فردوسی، کسایی مروزی، رودکی، عمر خیام نیشابوری، ناصر خسرو، نظامی، سنایی غزنوی، خاقانی، عطار، مولوی، سعدی، حافظ، جامی، محتشم، وحشی بافقی، صائب، بیدل، یغما جندقی، محیط قمی، ادیب‌الممالک، دهخدا، ملک الشعرای بهار، شهریار، پروین، اعتصامی و ... اغلب در علوم مختلف متبحر بودند و غیر از شعر، در آثار دیگر نیز از سرآمدان روزگار بودند. متأسفانه در روزگار فعلی و با رونق

سبک‌های مدرن و فرامردن و وفور دانش آموختگان دانشگاه‌ها و رواج اشعار منشور (نو، سپید و آزاد) در بین افراد جوان و کم تجربه، شعرسرایی تنها به ترکیب چند سطر دل‌گویه‌های عاشقانه (رومانتیک) منتهی شده است. حتی برای توجیه این نوع عملکرد، زاویه‌ی نگاه شعر تنها تخیل محور است و بس!

اما در آثار عرفانی و حکمی که زیرمجموعه‌ی شعر دینی به حساب می‌آیند. توجه به عوالم ادراکی دیگر و توجه به مقوله‌ای فراتر از کشف یعنی شهود، آثار منظوم را به سمت اندیشه‌مداری هدایت می‌کند. آثاری که معمولاً دوام و قوام بیشتری در عرصه‌ی شعر و شاعری دارند و نامیرایی صاحبان اثر نیز به همین خاطر است.

در عرصه‌ی شاعری هر کسی دورانی برای خویش دارد و کسوت و قدمت شعرسرایی‌اش درجه و رتبه‌ی هنری او را تعیین می‌کند. گرچه در مواردی خاص هم شاعرانی بوده و هستند که ره صد ساله را «یک شبه» طی کرده‌اند و از جمله‌ی آنان «جناب آقای اسماعیلی» است که در مدت کوتاهی که از اهتمامش به سرودن شعر می‌گذرد، توفیقات چشم‌گیری در عرصه‌ی غزل‌پردازی داشته است؛ گرچه در ترکیب «افقی» توانا تر از ترکیب‌سازی و انسجام «عمودی» نشان می‌دهد، اما آینده‌ای روشن در انتظارش می‌باشد تا حرف‌های تازه‌ای را در عرصه‌ی شعر و شاعری بزند! توانایی ایشان در غزل‌پردازی و سرایش مثنوی قابل توجه است؛ ضمن آرزوی توفیق برای ایشان و خوانندگان این اثر منظوم و خیال‌انگیز به ابیات از اشعار کتاب توجه می‌کنیم:

مرتضی یعنی تمام کائنات
رو به روی دشمنان، کوه ثبات
مرتضی یعنی؛ که آتش روی آب
یاور و یار یتیمان، بو تراب!

